

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko 17.12.2013 annetun asetuksen (EU) N:o 1308/2013 ⁽¹⁾ 153 artiklan 1 kohdan b alakohdassa muotoiltua sääntöä, jonka mukaan tuottajaorganisaation perussäännössä on määrättävä vaatimuksesta, jonka mukaan sen jäsenet voivat kuulua ”tietyn tilan tietyn tuotteen osalta vain yhteen tuottajaorganisaatioon”, tulkittava siten, että se koskee vain tuottajajäseniä?
- 2) Jotta voitaisiin varmistua siitä, että asetuksen (EU) N:o 1308/2013 153 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädettyä sitä periaatetta, jonka mukaan tuottajaorganisaation tuottajajäsenillä on oltava demokraattinen määräysvalta organisaatiossaan ja sen päätöksenteossa, on noudatettu,
 - onko organisaation jäsenten riippumattomuutta arvioitaessa huomioon otettava yksinomaan, onko niiden pääoma yhden ja saman luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön hallussa, vai onko tätä arvioitaessa huomioon otettava myös muita kytköksiä, kuten muiden kuin tuottajajäsenten osalta jäsenyys samassa edunvalvontajärjestössä tai tuottajajäsenten osalta johtotehtävien hoitaminen tällaisessa järjestössä?
 - riittääkö tuottajajäsenten tuottajaorganisaatiossa tosiasiallisesti käyttämän määräysvallan toteamiseen se, että niillä on äänen enemmistö, vai onko tutkittava, onko yhden tai useamman muun kuin tuottajajäsenen äänimäärä, kun otetaan huomioon äänen jakautuminen aidosti riippumattomien jäsenten kesken, sellainen, että se voi tai ne voivat ilman enemmistöäkin valvoa tuottajaorganisaation päätöksentekoa?

⁽¹⁾ Maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 992/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta 17.12.2013 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 1308/2013 (EUVL 2013, L 347, s. 671).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Consiglio di Stato (Italia) on esittänyt 9.3.2022 – Sad Trasporto Locale SpA v. Provincia autonoma di Bolzano

(Asia C-186/22)

(2022/C 213/42)

Oikeudenkäyntikieli: italia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Consiglio di Stato

Pääasian asianosaiset

Kantaja ja valittaja: Sad Trasporto Locale SpA

Vastaaja ja valituksen vastapuoli: Provincia autonoma di Bolzano

Ennakkoratkaisukysymykset

- 1) Onko asetuksen N:o 1370/2007/EY ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohtaa tulkittava siten, että se estää kyseisen asetuksen soveltamisen yhdistettyjä kuljetuksia sisältävää kansallista ja kansainvälistä henkilöliikennettä koskevien julkisten palvelujen harjoittamiseen, kun yhtäältä julkisen liikenteen palvelu muodostaa hankintaa tehtäessä yhden kokonaisuuden, joka suoritetaan raitioiteitse, kiskoköysiradalla ja köysiradalla, ja toisaalta raitiotieliikenne muodostaa yli 50 prosenttia hallinnoijalle yhtenä kokonaisuutena tehtäväksi annetusta palvelusta?
- 2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi eli katsotaan, että edellä mainittua asetusta 1370/2007/EY voidaan soveltaa myös yhdistettyjä kuljetuksia sisältävää kansallista ja kansainvälistä henkilöliikennettä koskevien julkisten palvelujen harjoittamiseen, kun yhtäältä julkisen liikenteen palvelu muodostaa yhtenäisen kokonaisuuden hankintaa tehtäessä ja se suoritetaan raitioiteitse, kiskoköysiradalla ja köysiradalla ja toisaalta raitiotieliikenne muodostaa yli 50 prosenttia hallinnoijalle yhtenä kokonaisuutena tehtäväksi annetusta palvelusta, tiedustellaan lisäksi, onko asetuksen 1370/2007 5 artiklan 1 ja 2 kohtaa tulkittava siten, että niissä määrätään myös siltä osin kuin kyseessä on ilman tarjouskilpailua sisäisen liikenteenharjoittajan kanssa tehtävä julkisia palveluhankintoja koskeva sopimus, joka sisältää henkilöliikenteen raitioiteitse, että on selvittettävä sopimustoimen oikeudellinen muoto, mistä seuraa, että kyseisen 5 artiklan 2 kohdan soveltamisalan ulkopuolelle jätetään sopimukset, joita ei ole tehty palveluja koskevien konsessiosopimusten muodossa?

- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, tiedustellaan vielä, onko direktiivin 2014/23/EU (2) 5 artiklan 1 kohdan b alakohtaa ja 2 kohtaa tulkittava siten, että palvelujen hallinnoimiseen liittyvää operatiivista riskiä ei ole siirretty sopimuspuoleksi valitulle, jos hankintamenettelyn kohteena oleva sopimus: a) perustuu bruttokustannuksiin, jolloin tulot kuuluvat hankintayksikölle; b) sen mukaan hallinnoija saa tuloina hallinnoinnista ainoastaan [hankinta]yksikön suorittaman vastikkeen, joka suhteutetaan liiketoiminnan määriin (jolloin kysyntäriskiä ei siis ole); c) siinä jätetään hankintayksikölle kysyntään liittyvä operatiivinen riski (siten, että vastikkeet alenevat sitä mukaa kuin palvelun määrät vähenevät yli ennalta määriteltyjen rajojen), normatiivinen riski (joka johtuu lakien tai asetusten muutoksista sekä siitä, että kilpailijat viivyttelevät toimitusten myöntämisessä), taloudellinen riski (vastikkeiden maksamatta jättäminen tai maksuviivästys vastikkeiden korottamatta jättämisestä johtuvan riskin lisäksi) sekä riski, joka perustuu ylivoimaiseen esteeseen (ja joka johtuu palvelun suorittamisen edellytyksiä koskevasta ennakoimattomasta muutoksesta); sekä d) siirretään sopimuspuoleksi valitulle tarjontaan liittyvä operatiivinen riski (joka johtuu niiden kustannustekijöiden vaihteluista, jotka eivät ole toimijan valvottavissa – energia, raaka-aineet, ainekset), työnantajan ja työntekijöiden välisiin suhteisiin liittyvä riski (joka johtuu työehtosopimuksen mukaisista henkilöstökustannusten muutoksista), hallinnointi-riski (joka johtuu siitä, että toimintakustannukset kehittyvät kielteiseen suuntaan virheellisten ennusteiden vuoksi) sekä yhteiskunnallinen ja ympäristöön liittyvä riski (joka johtuu onnettomuuksista, joita tapahtuu hoidettaessa tehtäviä palvelun suorittamiseksi)?
- 4) Lopuksi tiedustellaan seuraavaa: Onko SEUT 107 artiklan 1 kohtaa ja SEUT 108 artiklan 3 kohtaa tulkittava siten, että kun toimivaltainen paikallisviranomaisena on valinnut sisäisen liikenteenharjoittajan suoraan julkisen henkilöliikenteen palveluja koskevan sopimuksen sopimuspuoleksi, julkisen palvelun velvoitteista suoritettava korvaus sisältää valtiontukea, johon sovelletaan SEUT 108 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua ennakkovalvontaa, jos tämä korvaus lasketaan sellaisten hallinnointikulujen perusteella, jotka kyllä perustuvat ennakoitavissa oleviin palveluvaatimuksiin, mutta jotka yhtäältä laaditaan siten, että otetaan huomioon aikaisemmat kustannukset, joita palvelujen suorittamisesta aiheutui edelliselle hallinnoijalle, jonka kanssa tehtyä palveluja koskevaa konsessiosopimusta pidennettiin 10 vuodella, ja toisaalta perustuvat kustannuksiin tai vastikkeisiin, jotka edelleen liittyvät aikaisempaan sopimukseen tai ainakin sisältävät markkinoilla tavanomaisesti käytettäviä mittareita, jotka liittyvät yleisesti alan toimijoihin?

(1) Rautateiden ja maanteiden julkisista henkilöliikennepalveluista sekä neuvoston asetusten (ETY) N:o 1191/69 ja (ETY) N:o 1107/70 kumoamisesta 23.10.2007 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 1370/2007 (EUVL 2007, L 315, s. 1).

(2) Käyttöoikeussopimusten tekemisestä 26.2.2014 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/23/EU (EUVL 2014, L 94, s. 1).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 11.3.2022 – ME v. Belgian valtio

(Asia C-191/22)

(2022/C 213/43)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuim

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Valittaja: ME

Vastapuoli: Belgian valtio

Ennakkoratkaisukysymys

Onko Euroopan unionin perusoikeuskirjan 7 ja 24 artiklaa, oikeudesta perheenyhdistämiseen 22.9.2003 annetun neuvoston direktiivin 2003/86/EY (1) [4 artiklan 1 kohdan c alakohtaa] sekä yhdenvertaisen kohtelun ja oikeusvarmuuden periaatteita tulkittava siten, että niiden mukaan jäsenvaltioiden on otettava huomioon se, minkä ikäinen perheen-yhdistämisen kohteena oleva perheenjäsen on pakolaiseksi tunnustetun perheenkokoajan kansainvälistä suojelua koskevaa hakemusta jätettäessä, eikä sitä, minkä ikäinen hän on perheenyhdistämistä koskevaa hakemusta jätettäessä, ja katsottava, että perheenyhdistämisen kohteena oleva perheenjäsen on direktiivin 2003/86/EY 4 artiklan [1 kohdan c alakohdassa] tarkoitettu alaikäinen, jos hän oli alaikäinen silloin, kun perheenkokoaja jätti turvapaikkahakemuksensa, mutta hänestä on tullut täysi-ikäinen ennen kuin perheenkokoaja sai pakolaisaseman ja ennen kuin perheenyhdistämistä koskeva hakemus jätettiin?

(1) EUVL 2003, L 251, s. 12.